FRONT-NYTT.

Den russiske offensiven på østfronten har denne uken resultert i nytt gjennembrudd av den tyske vinterfrontlinjen X - denne gang i Ukraina, hvor marskalk Timosjenkos tropper har rykket frem 1oo km. over en ganske bred front. Den første meldingen om gjennembruddet kom den 3o. januar, da det i en særmelding blev fortalt om erobringen av Losovaja, et meget viktig jernbaneknutepunkt omlag 15o km. rett syd for Charkow med forbindelser til Donetz-bassenget og Dnjepropetrowsk, de to store industricentra i Ukraina. Senere er det blitt meddelt at de russiske troppene har fortsatt fremrykningen mot sydvest og at de nu står bare 6o km. fra Dnjepropetrowsk og at de desuten har erobret en by ved navn Berestovaja som skal ligge omlag 6o km. rett vest for Mariupol. Vi har desverre ikke kunnet finne denne byen på våre Russlands-karter, men det er rimelig å anta at fremstøtet mot denne byen har hatt sitt utgangspunkt fra et sted i Stalino-distriktet, og at det russiske gjennembruddet av den tyske vinterfrontlinjen i Ukraina derfor må være temmelig bredt.

Fra kampene om Kursk og Orel foreligger fremdeles ingen nye opplysninger. I Moskva-avsnittet pågår det fremdeles kamper mellem Moshaisk og Wjasma og i distriktene sydvest for Kaluga med retning mot Brjansk. Stillingen omkring Rshww og i distriktene omkring Cholm er meget uklar, men etter de russiske meldinger å dømme pågår det heftige kamper over hele avsnittet. Russerne har her meldt om erobringen av en viktig by, men da det ikke er meddelt noe navn på byen (bortsett fra at det skal begynne med V), må vi avvente nærmere opplysninger før vi kan si noe mer detaljert om kampenes gang i dette avsnittet.

Fra Leningrad-fronten og fremstøtet i Wolchow-dalføret foreligger det meldinger om heftige kamper, uten at det er meddelt noe nytt om terreng-vinninger. Finskefronten synes å være preget av en relativ stillstand helt nord til Fiskerhalvøia.

Utviklingen i Libya

er kanskje egnet til å feste enkelte griller i svake hjerner. En skal imidlertid ha klart for sig at ørkenkrig er en særegen form for krigføring, der en plutselig innsats av overmektige panserstridskrefter kan tvinge motstanderen til langt større retretter enn på en "normal" slagmark. Kampene foregår uten noen støtte i faste befestningslinjer, og blir en av partene først tvunget til tilbaketog, må den nødvendigvis foregå over et større terreng for å gi reservene adgang til å nå frem til første linje. Først da kan en eventuelt ta opp kampen i gjen.

Etter sin erobring av Benghasi var briterne i ferd med å konsolidere sine lange kommunikasjonslinjer og føre frem friske tropper til det fortsatte angrepet mot generaloberst Rommels styrker. Beskyttet av en 6 dagers sandstorm greidde imidlertid Rommel, som hadde kortere sambandslinjer, å få frem sine forsterkninger hurtigere enn briterne og så slo han til først - med det resultat at briterne, som ikke hadde fått frem sine forsterkninger, måtte trekke sig tilbake, først til Benghasi og senere i retning av Derna.

Der er ingen som helst grunn til å nære noen engstelse over utviklingen i Libya hittil. Den engelske offensiven har selvsagt ikke oppfyllt de forventninger en kunne stille til den, men på den annen side har kampene krevd en så stor innsats fra tysk-italiensk side at det må virke tilbake på kampene ved andre frontavsnitt og på forberedelsene til de nye slag til våren. Tyskerne selv innrømmer dette i en Berlin-melding, der det heter at "de store kamper i Sovjetrussland og i Nord-Afrika har tatt slik på det innsatte krigsmateriell at der delvis må foretas en utskiftning", og dette krever så en øket tysk arbeidskraft-innsats i 1942, en økning som tyskerne sikkert vil ha store vanskeligheter med å skaffe til veie. Dermed vil vi xxxx ha tatt et nytt skritt i denne krigen, som frem for alt er en utmattelses- og materialkrig.

I likhet med Churchill vil vi ikke innlate oss på noen spådommer om den fortsatte utviklingen i Libya, men en kan gå ut fra at de allierte styrker

vil søke å opprettholde et noenlunde konstant press mot de tysk-italienske styrkene, slik at aksemaktene blir nødt til å opprettholde og forsterke sin arme i Libya. Før eller senere vil så dette materialslaget måtte ende med et nederlag for aksemaktene - i Libya som på østfronten og på den fronten i vest som kommer når tiden er moden.

I Det fjerne Østen
har utviklingen fortsatt til gunst for Japan. I Burma står de japansk-thailandske tropper nu 160 km. fra hovedstaden Rangoon og på Malakkahalvøia er kampene endt med et totalt nederlag for de britiske styrker som har trukket sig tilbake til Singapoore-øia. Kampen om Singapoore er altså trådt inn i sin siste og avgjørende fase. Japanske stupbombefly hamrer dag og natt løs på de britiske befestningslinjer på øia og på mål i havneområdet, samtidig som store troppestyrker trekkes sammen på sydspissen av Malakkahalvøia for å forsøke en invasjon av Singapoore-øia når tiden finnes gunstig. Etter de opplysninger som foreligger fra britisk hold kan en regne med at Singapoore vil bli forsvart til det siste. Spørsmålet blir: Kan Singapoore og befolkningen i byen holde stand mot en fiende som sikkert har overmakten i lufta og som desuten har kontrollen over de fleste av sjørutene til Singapoore? De nærmeste dagene kan gi oss svaret. - Mister briterne Singapoore, kan det få uoverskuelige følger for utviklingen av krigen i Det fjerne østen. Briterne og amerikanerne vil bli nødt til å legge om hele sin sjøstrategi i Stillehavet, og landkrigen vil bli ført helt inn på dørterskelen til India, [illegible] samtidig som Hollandsk Ost-India blir liggende isolert fra de andre allierte støttepunkter. Kort sagt: krigen i Det fjerne østen kan bli forlenget med år.
På Borneo og Celebes pågår det forbitrede kamper mellem nederlandske og japanske tropper, og i forrige uke innledet japanerne sitt angrep mot flåtebasen Amboina i øigruppen Molukkene, hvor en stor del av den nederlandske flåten har hatt sitt tilhold. Samtidig er det foretatt nye landstigninger i Bismarck-arkipelet, hvor New Ireland og størstedelen av New Britain er besatt, tross heftig motstand fra de australske troppers side. På Luzon-øia, hvor amerikanerne kjmper forbitret om hver tomme jord, er tre store japanske angrep mot de amerikanske befestningslinjene blitt slått tilbake. Amerikanerne har under kampene på Fillippinene vist at de er krigere av høi kvalitet, bedre enn kanskje de fleste hadde ventet, og det skal bli morsomt å se dem i kontakt med tyskerne når den tid kommer. Den amerikanske flåten, som i følge japanske oppgaver skulle ligge på Stillehavets bund, har beskutt og bombet 6 japanske marinebaser på Marshall- og Gilbertøiene. En rekke hjelpeskib blev senket og det blev anrettet store ødeleggelser på anleggene til lands. Amerikanerne fikk skadet to krigsskib og mistet ellers 11 fly.
I Kina fortsetter kampene øst for Kanton, hvor japanerne skal være på retrett etter et heftig 5 dagers slag.

Nok en tysk general, Hans Hoffman, er avgått ved døden som følge av et slagtilfelle. Krigen i øst sliter hardt på de tyske offiserskreftene.

En tysk avis antyder at den tyske industrien krever en ny tilførsel av utenlandsk arbeidskraft. Går det ikke an å få den med det gode, men den skaffes ved tvang, og avisen minner om at i "gamle dager" sørget slavefolkene for den nødvendige arbeidskraften mens herskerfolket drog i krig!

Siste:
Sent mandag kveld brøt det ut brann på Øst- og Vestbane stasjonen i Oslo. Den foreløpige melding som er sendt ut gjennem N.T.B. gir oss grunn til å frykte for at vi står overfor en storstilet provokasjon fra n.s.' side, en provokasjon som skal danne grunnlaget for nye terror-tiltak mot det norske folket.
Så snart det foreligger pålitelige opplysninger fra norsk hold om brannene, skal vi komme tilbake med en nærmere utgreiing. I mellemtiden ber vi om at alle avis-meldinger gjennem N.T.B. må bli mottatt med den aller største skepsis.
